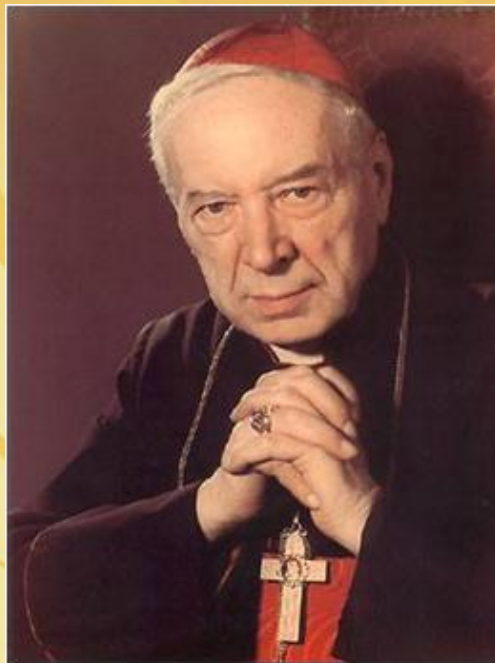

Bożena Borycka
Eucharystia w nauczaniu
Czcigodnego Sługi Bożego
- Kardynała Stefana Wyszyńskiego

**Pamięci Sługi Bożego Kardynała Stefana Wyszyńskiego
(3.VIII.1901. - 28.V.1981)- Prymasa Tysiąclecia
w roku Jego beatyfikacji – poświęcam.**

*Naród bez przeszłości,
bez tradycji, bez kultury
nie jest szanowany przez nikogo*

KARDYNAŁ STEFAN WYSZYŃSKI

KALENDARIUM ŻYCIA

- 3 sierpnia 1901** urodziny Stefana Wyszyńskiego w Zuzeli na Podlasiu
- 3 sierpnia 1924** Kleryk Wyszyński przyjmuje święcenia kapłańskie we Włocławku
- 18 marca 1945** Ks. dr Stefan Wyszyński zostaje rektorem seminarium we Włocławku, pełni jednocześnie w trzech parafiach obowiązki proboszcza oraz wikarego
- 4 lutego 1946** ks. Stefan Wyszyński zostaje mianowany biskupem lubelskim
- 26 maja 1946** Ingres biskupa Wyszyńskiego do katedry lubelskiej
- 12 listopada 1948** Nominacja bp. Stefana Wyszyńskiego na arcybiskupa metropolitę gnieźnieńskiego i warszawskiego, Prymasa Polski
- 2 lutego 1949** Ingres Prymasa do archikatedry gnieźnieńskiej.
- 6 lutego 1949** Ingres Prymasa do warszawskiej – kościoła seminaryjnego pw. Wniebowzięcia NMP i św. Józefa (katedra św. Jana była jeszcze nieodbudowana).
- 14 kwietnia 1950** Prymas Wyszyński patronuje podpisanemu porozumieniu pomiędzy Kościołem a komunistycznym rządem określającym modus vivendi Kościoła katolickiego i państwa polskiego
- 8 maja 1953** Kieruje do komunistycznych władz memoriał o sytuacji Kościoła w Polsce ze słowami: „Rzeczy Bożych na ołtarzach cesarza składać nie wolno. Non possumus”
- 25 września 1953** Nocne aresztowanie Prymasa Polski przez funkcjonariuszy Urzędu Bezpieczeństwa. Początek 3-letniego internowania. Pierwsze miejsce pobytu – klasztor w Rywałdzie na Pomorzu
- 26 października 1956** Prymas Polski zwolniony z internowania powraca do Warszawy
- 3 maja 1957** Prymas inauguruje Wielką Nowennę – dziewięcioletnie przygotowanie do obchodów Milenium Chrztu Polski
- 3 maja 1966** Jako Prymas i legat papieski celebryje na Jasnej Górze główne uroczystości Milenium Chrztu Polski. Wraz z Episkopatem dokonuje Aktu Oddania Polski w Macierzyńską Niewolę Maryi, Matki Kościoła, za Wolność Kościoła Chrystusowego
- 28 maja 1981** Prymas umiera w uroczystość Wniebowstąpienia Pańskiego
- 31 maja 1980** Pogrzeb Prymasa Polski w Warszawie. Jego ciało złożone w katedrze warszawskiej
- 20 maja 1989** rozpoczęcie procesu beatyfikacyjnego Prymasa Tysiąclecia na etapie diecezjalnym
- 3 maja 1994** Prymas Tysiąclecia, kard. Stefan Wyszyński pośmiertnie odznaczony Orderem Orła Białego
- 18 grudnia 2017** Ogłoszenie dekretu o heroiczności cnót Prymasa Tysiąclecia
- 2 października 2019** Kongregacja Spraw Kanonizacyjnych ogłosiła dekret o cudzie za wstawiennictwem sługi Bożego kard. Stefana Wyszyńskiego

Istota Eucharystii

Eucharystia nazywana jest „.... Pamiątką Męki i Zmartwychwstania Pana. Najświętszą Ofiarą, ponieważ uobecnia jedyną ofiarę Chrystusa Zbawiciela i włącza w nią ofiarę Kościoła. Używa się także nazwy ofiara Mszy świętej, „ofiara pochwalna” (Hbr 13, 15), ofiara duchowa, ofiara czysta i Święta, ponieważ dopełnia i przewyższa wszystkie ofiary Starego Przymierza. Świętą i Boską liturgią, ponieważ celebrowanie tego sakramentu zajmuje centralne miejsce w całej liturgii Kościoła i jest jej najgłębszym wyrazem. W tym samym znaczeniu nazywa się również ten sakrament celebrowaniem świętych Misteriów. Mówi się także o Najświętszym Sakramencie, ponieważ jest to sakrament sakramentów. Nazwa ta odnosi się szczególnie do postaci eucharystycznych przechowywanych w tabernakulum” (1330.KKK).

„Eucharystyczna obecność Chrystusa – to obecność całego Jezusa Chrystusa – z Duszą i Ciałem, Bóstwem i Człowieczeństwem (...). Nie ma zatem większego zbliżenia i większej jedności nad zjednoczenie Chrystusa z ludźmi. Słowo Przedwieczne, przystosowując się do naszych możliwości i właściwości, oddaje się człowiekowi, aby on po ludzku odniósł się do swego Boga – jako do Pokarmu”.

Stefan Kardynał Wyszyński – Prymas Polski

**Wymiary Eucharystii:
ofiara, komunია oraz adoracja,
we mszy świętej
w nauczaniu Prymasa Tysiąclecia**

Eucharystia jako Ofiara

Dla prymasa podstawowym wymiarem Eucharystii była „ofiara traktowana zawsze jako ośrodek życia chrześcijańskiego”.

”Ta ofiara ma nam ciągle to przypominać, że nie dla siebie, że my odtąd mamy żyć dla tego Chrystusa, który za nas umarł i zmartwychwstał”. (Dni skupienia Instytutu Prymasowskiego 12.06.1969 w Warszawie)

„Każda Msza św. jest ofiarowaniem się Chrystusa, ale w każdej i ja się ofiarowuję [...].- mówił podczas rekolekcji - Ponieważ nie ma ofiary bez ognia, bez miłości, dlatego oddaję się Miłości. Połączenie się moje z Bogiem Ojcem w ofierze przez Chrystusa, jest ofiarą miłości” (Rekolekcje Instytutu Prymasowskiego, Łaski, 2.08.1960).

Eucharystia jako *Komunia*

- *„...komunia jest wyrazem wspólnoty z Ojcem Niebieskim, z Chrystusem, z Kościołem, z ludem [...]. Przez Komunię św. poczucie wspólnoty się potęguje”* (Dzień skupienia Instytutu Prymasowskiego, Warszawa, 25.03.1958).
- *„Podczas Mszy św. wyraża się wspólnota z Chrystusem Eucharystycznym, a ponieważ On żyje we wszystkich [...], którzy Go w tej chwili przyjmują, przez to samo wyrażamy wspólnotę ze wszystkimi dziećmi Bożymi, w których jest Chrystus. Już to samo by wskazywało na konieczność wielkiej czujności, ażeby nasze serce nie było usposobione niechętnie do kogokolwiek”* (homilia do górali - Bachledówka, 10.07.1970).

Eucharystia jako Adoracja

...we Mszy św. nauczał prymas „...zawsze pierwszy akt to jest uwielbienie Boga, a następnie oddanie, ofiarowanie siebie Ojcu wraz z Chrystusem, który jest w Kościele, a więc w Głowie i w członkach” (Rekolekcje Instytutu Prymasowskiego, Łaski, 2.08.1960) .

Prymas wielokrotnie prowadził adoracje Chrystusa w Eucharystii i zachowało się z tych nabożeństw wiele pięknych tekstów np. poniższy:

„Pragniemy popatrzeć na Ciebie w Eucharystii. Wybrałeś taki kształt królowania, że Twój tron jest cichy. Królowie tego świata okazują swoją władzę nieraz w sposób bardzo surowy. Natomiast Ty niejako ukrywasz swoją władzę, zamieniasz ją na służbę. I aby Twoja władza nikogo nie onieśmielała, osłaniasz swoją królewską moc postaciami chleba i wina. Tak stałeś się przystępny dla wszystkich. Dajesz posłuchanie wszystkim bez trudu, bez szczególnych zabiegów. Na Twoim tronie jesteś zawsze obecny, zawsze Ciebie można zastać, nie trzeba do Ciebie zgłaszać podań, nie trzeba się specjalnie przygotowywać. Wystarczy być! A wtedy Ty raczej przemawiasz. Ty starasz się, aby Twoje dzieci ku Tobie się garnęły i przekonały, że Królestwo Twoje to królestwo pokoju”. [Adoracja podczas dnia skupienia Instytutu w Choszczówce, 23.11.1975]

ZAKOŃCZENIE

„Eucharystia daje życie”

Maksymy życiowe Sługi Bożego Stefana Kardynała Wyszyńskiego - Prymasa Polski o Eucharystii

- *„Gdyby człowiek był czymś nieważnym, skromnym i małym, bez znaczenia, na pewno Bóg nie podejmowałby tak niezwykłych „wysiłek”, aby go ratować, zbawiać i żywić swoim Ciałem.”*
- *“Chrystus do tego stopnia jest dla ludzi, że dał im samego siebie na pokarm w Eucharystii; podobnie Jego dzieci muszą służyć Bogu i ludziom wszystkimi wartościami, jakie posiadają, dając siebie innym bez reszty.”*

